

1458**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW¹⁾**

z dnia 19 października 2006 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie właściwości miejscowej organów celnych

Na podstawie art. 71 ustawy z dnia 19 marca 2004 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 68, poz. 622 i Nr 273, poz. 2703) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Finansów z dnia 23 kwietnia 2004 r. w sprawie właściwości miejscowej organów celnych (Dz. U. Nr 94, poz. 911 i Nr 272, poz. 2694 oraz z 2005 r. Nr 135, poz. 1139 i Nr 155, poz. 1301) w § 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie składu celnego innego niż skład typu E — według proponowanej lokalizacji składu celnego;

4) złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury składu celnego w składzie celnym innym niż skład typu E — według lokalizacji składu celnego, w którym towary mają być objęte procedurą składu celnego;”;

2) po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury w składzie typu E — według miejsca, w którym są prowadzone księgi handlowe wnioskodawcy;”;

3) po pkt 22 dodaje się pkt 22a w brzmieniu:

„22a) złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej przy rozpoczęciu procedury TIR — według miejsca, w którym następuje objęcie towarów procedurą TIR;”;

4) pkt 24 otrzymuje brzmienie:

„24) złożenia wniosku o wydanie pozwolenia na potwierdzanie wspólnotowego statusu towarów przez upoważnionego nadawcę — według miejsca, w którym następuje potwierdzenie wspólnotowego statusu towarów przez upoważnionego nadawcę;”.

§ 2. 1. Postępowania w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wszczęte i niezakończone przez organy celne przed dniem wejścia w życie rozporządzenia, przejmuje organ celny wskazany w niniejszym rozporządzeniu, przy czym wszystkie już podjęte w postępowaniu czynności pozostają w mocy.

2. W sprawach cofnięcia, uchylecia, zmiany lub stwierdzenia nieważności pozwoleń, o których mowa w § 1 pkt 2 i 4, wydanych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia właściwy jest organ celny wskazany w niniejszym rozporządzeniu.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Finansów: *Z. Gilowska*

¹⁾ Minister Finansów kieruje działem administracji rządowej — finanse publiczne, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Finansów (Dz. U. Nr 131, poz. 908 i Nr 169, poz. 1204).

1459**ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ**

z dnia 12 października 2006 r.

w sprawie orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego oraz emerytów i rencistów Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego

Na podstawie art. 21 ust. 4a ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej

oraz ich rodzin (Dz. U. z 2004 r. Nr 8, poz. 67, z późn. zm.¹⁾) zarządza się, co następuje:

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 121, poz. 1264 i Nr 191, poz. 1954, z 2005 r. Nr 10, poz. 65, Nr 90, poz. 757 i Nr 130, poz. 1085 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

§ 1. Rozporządzenie określa:

- 1) zasady orzekania o inwalidztwie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego, zwanej dalej „SKW i SWW”, emerytów i rencistów SKW i SWW;
- 2) tryb postępowania i właściwość wojskowych komisji lekarskich w sprawach orzekania o:
 - a) inwalidztwie funkcjonariuszy SKW i SWW, emerytów i rencistów SKW i SWW, o związku albo braku związku inwalidztwa ze służbą w SKW i SWW, a także o związku albo braku związku chorób i ułomności oraz śmierci z tą służbą,
 - b) niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji funkcjonariuszy SKW i SWW oraz emerytów i rencistów SKW i SWW,
 - c) zdolności emerytów i rencistów SKW i SWW do służby w SKW i SWW;
- 3) sposób przeprowadzania kontrolnych badań lekarskich inwalidów oraz wzywania inwalidów na te badania.

§ 2. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o inwalidzie, należy przez to rozumieć funkcjonariusza zwolnionego z SKW lub SWW, który ze względu na stan zdrowia został uznany za całkowicie niezdolnego do tej służby.

Rozdział 2

Właściwość wojskowych komisji lekarskich

§ 3. 1. Do orzekania w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, są właściwe:

- 1) terenowe wojskowe komisje lekarskie,
- 2) rejonowe wojskowe komisje lekarskie,
- 3) Centralna Wojskowa Komisja Lekarska w Warszawie
— zwane dalej „wojskowymi komisjami lekarskimi”.

2. Właściwość miejscową wojskowej komisji lekarskiej ustala się:

- 1) w stosunku do funkcjonariuszy SKW lub SWW — ze względu na miejsce jednostki organizacyjnej, w której pełnią służbę;
- 2) w stosunku do emerytów i rencistów — ze względu na miejsce ich zamieszkania.

§ 4. Do terenowych wojskowych komisji lekarskich, stosownie do ich właściwości miejscowej, należy orzekanie w stosunku do:

- 1) funkcjonariuszy zajmujących stanowiska służbowe do stopnia etatowego kapitana w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 2;

- 2) emerytów i rencistów w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3.

§ 5. Do rejonowych wojskowych komisji lekarskich, stosownie do ich właściwości miejscowej, należy:

- 1) rozpatrywanie odwołań od orzeczeń terenowych wojskowych komisji lekarskich;
- 2) orzekanie w stosunku do funkcjonariuszy zajmujących stanowiska służbowe od stopnia etatowego majora w sprawach wymienionych w § 1 pkt 2.

§ 6. Do Centralnej Wojskowej Komisji Lekarskiej w Warszawie należy rozpatrywanie odwołań od orzeczeń rejonowych wojskowych komisji lekarskich.

Rozdział 3

Kontrolne badania lekarskie inwalidów

§ 7. 1. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się z urzędu inwalidów w terminie badania kontrolnego:

- 1) wyznaczonym przez wojskową komisję lekarską, zgodnie z art. 21a ust. 1 ustawy z dnia 18 lutego 1994 r. o zaopatrzeniu emerytalnym funkcjonariuszy Policji, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Państwowej Straży Pożarnej i Służby Więziennej oraz ich rodzin, zwanej dalej „ustawą”;
- 2) wcześniejszym niż wskazany w pkt 1, jeżeli nastąpiło potwierdzone przez lekarza pogorszenie stanu zdrowia inwalidy i zachodzi przypuszczenie, że ustalona grupa inwalidztwa może ulec zmianie.

2. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się emerytów i rencistów na ich wniosek, jeżeli nastąpiło potwierdzone przez lekarza pogorszenie ich stanu zdrowia.

§ 8. 1. Wojskowa komisja lekarska wyznacza termin pierwszego kontrolnego badania lekarskiego inwalidy po upływie 3 lat od wydania orzeczenia o inwalidztwie, a następne badania kontrolne nie rzadziej niż co 5 lat.

2. Wojskowa komisja lekarska może wyznaczyć termin badania kontrolnego przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1, jeżeli zachodzi przypuszczenie, że według wiedzy medycznej ustalona w orzeczeniu grupa inwalidztwa może ulec zmianie.

3. Wojskowa komisja lekarska może orzec, że badanie kontrolne jest zbędne, lub wyznaczyć inny termin tego badania niż określony w ust. 1, jeżeli, według wiedzy medycznej, przebieg choroby powodującej inwalidztwo wskazuje, że zmiana ustalonej grupy inwalidztwa nie nastąpi w ogóle lub może nastąpić w terminie późniejszym.

§ 9. Do wojskowej komisji lekarskiej kieruje się zgodnie z właściwością i zasięgiem działania tych komisji określonym w przepisach wydanych na podstawie art. 29 ust. 8 pkt 1 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2004 r. Nr 241, poz. 2416, z późn. zm.²⁾).

Rozdział 4

Orzekanie o inwalidztwie, związku lub braku związku inwalidztwa ze służbą w SKW lub SWW oraz związku lub braku związku chorób, ułomności i śmierci z tą służbą, a także o niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji

§ 10. 1. O związku lub braku związku chorób i ułomności ze służbą w SKW lub SWW wojskowa komisja lekarska orzeka, kierując się kryteriami zdrowotnymi określonymi w wykazie chorób i schorzeń ustalonym w przepisach wydanych na podstawie art. 20 ust. 4 ustawy.

2. O niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji wojskowa komisja lekarska orzeka na zasadach określonych w ustawie z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2004 r. Nr 39, poz. 353, z późn. zm.³⁾).

3. O zdolności do służby w SKW lub SWW wojskowa komisja lekarska orzeka na zasadach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 4 ust. 5 i 6 ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. Nr 104, poz. 710).

§ 11. Jeżeli przy orzekaniu o niezdolności do służby w SKW lub SWW wojskowa komisja lekarska stwierdzi u funkcjonariusza przynajmniej jedną chorobę lub ułomność pozostającą w związku z tą służbą i jednocześnie powodującą niezdolność do tej służby, to niezdolność do służby ustala się jako pozostającą w związku ze służbą w SKW lub SWW.

§ 12. Orzekając o związku śmierci funkcjonariusza, emeryta lub rencisty ze służbą w SKW lub SWW, wojskowa komisja lekarska ustala jednocześnie, czy śmierć jest następstwem wypadku pozostającego w związku z pełnieniem służby w SKW lub SWW lub choroby powstałej w związku ze szczególnymi właściwościami lub warunkami takiej służby, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze.

²⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 277, poz. 2742, z 2005 r. Nr 180, poz. 1496 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

³⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 64, poz. 593, Nr 99, poz. 1001, Nr 120, poz. 1252, Nr 121, poz. 1264, Nr 144, poz. 1530, Nr 191, poz. 1954, Nr 210, poz. 2135 i Nr 236, poz. 2355, z 2005 r. Nr 167, poz. 1397 i Nr 169, poz. 1412 i 1421 oraz z 2006 r. Nr 104, poz. 708 i 711.

Rozdział 5

Tryb orzekania o inwalidztwie, związku lub braku związku inwalidztwa ze służbą w SKW lub SWW oraz związku lub braku związku chorób, ułomności i śmierci z tą służbą, a także o niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji

§ 13. Orzeczenia w sprawach, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, wojskowe komisje lekarskie wydają na podstawie badania lekarskiego i wyników badań specjalistycznych, dokumentacji medycznej oraz informacji i dokumentów, wykorzystując w szczególności:

- 1) odpis przebiegu służby z teczki akt personalnych funkcjonariusza;
- 2) opinię służbowo-lekarską uwzględniającą historię choroby, przebieg leczenia i jego wyniki oraz czynniki ryzyka na stanowisku służbowym, które zajmuje funkcjonariusz;
- 3) historię chorób z leczenia ambulatoryjnego i szpitalnego;
- 4) wyniki pomiarów czynników szkodliwych występujących w środowisku służby;
- 5) kartę badań profilaktycznych i okresowych;
- 6) informacje zawarte w pisemnym oświadczeniu funkcjonariusza, emeryta lub rencisty.

§ 14. 1. Orzeczenie o związku śmierci funkcjonariusza, emeryta lub rencisty ze służbą w SKW lub SWW wskutek wypadku wojskowa komisja lekarska wydaje na podstawie akt postępowania powypadkowego lub dokumentacji medycznej.

2. Orzeczenie o związku śmierci funkcjonariusza, emeryta lub rencisty ze służbą w SKW lub SWW wskutek choroby wojskowa komisja lekarska wydaje na podstawie dokumentacji medycznej oraz opisu przebiegu i warunków pełnienia przez nich służby.

§ 15. 1. Wojskowa komisja lekarska wydaje orzeczenie niezwłocznie po przeprowadzeniu niezbędnych badań lekarskich i skompletowaniu wymaganej dokumentacji.

2. Jeżeli wojskowa komisja lekarska stwierdzi, że do wydania orzeczenia są niezbędne dokumenty inne niż określone w ust. 1, w szczególności dotyczące chorób, ułomności i śmierci oraz ich związku ze służbą w SKW lub SWW, pisemnie wzywa funkcjonariusza, emeryta lub rencistę, a w razie ich śmierci — członka rodziny do ich dostarczenia w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia doręczenia wezwania. W takim przypadku wojskowa komisja lekarska może wystąpić także do organu, który skierował funkcjonariusza, emeryta albo rencistę do komisji, oraz do dowódców jednostek organizacyjnych, w których pełnił on służbę, o dostarczenie niezbędnych dokumentów w terminie nieprzekraczającym 14 dni od dnia doręczenia żądania.

3. Po bezskutecznym upływie terminu wyznaczonego do dostarczenia dokumentów wojskowa komisja lekarska może wydać orzeczenie na podstawie posiadanej dokumentacji.

4. Jeżeli dokumentów nie dostarczył organ, który skierował funkcjonariusza, albo szef jednostki organizacyjnej, w której funkcjonariusz pełnił służbę, przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej zawiadamia o tym przełożonych tych osób.

§ 16. 1. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej zawiera w szczególności:

- 1) rozpoznanie;
- 2) stanowisko komisji w przedmiocie zaliczenia funkcjonariusza, emeryta lub rencisty do jednej z grup inwalidztwa i ustalenie daty lub okresu powstania inwalidztwa, a także daty powstania grupy inwalidztwa;
- 3) określenie związku lub braku związku inwalidztwa ze służbą w SKW lub SWW oraz ustalenie, czy inwalidztwo powstało wskutek wypadku lub choroby pozostających w związku z tą służbą, z tytułu których przysługują świadczenia odszkodowawcze;
- 4) ustalenie związku lub braku związku chorób i ułomności ze służbą w SKW lub SWW;
- 5) stanowisko komisji w przedmiocie niezdolności do pracy i niezdolności do samodzielnej egzystencji, a w przypadku ustalenia niezdolności do samodzielnej egzystencji — określenie daty powstania tej niezdolności;
- 6) określenie zdolności do służby w SKW lub SWW i zaliczenie funkcjonariusza, emeryta lub rencisty do jednej z kategorii zdolności do służby w SKW lub SWW;
- 7) termin badania kontrolnego inwalidy;
- 8) pouczenie o prawie wniesienia odwołania.

2. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej dotyczące zmarłego funkcjonariusza, emeryta lub rencisty zawiera w szczególności:

- 1) ustalenie przyczyny śmierci;
- 2) ustalenie związku lub braku związku śmierci ze służbą w SKW lub SWW;
- 3) pouczenie o prawie wniesienia odwołania.

§ 17. 1. Wojskowa komisja lekarska orzeka w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej.

2. Wojskowa komisja lekarska orzeka większością głosów składu orzekającego.

3. Orzeczenie wojskowej komisji lekarskiej podpisują wszyscy członkowie składu orzekającego oraz opatruje się je pieczęcią urzędową wojskowej komisji lekarskiej.

§ 18. 1. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia rozpatruje odwołanie w składzie trzech oficerów-lekarzy. W składzie orzekającym mogą być również oficerowie-lekarze niepełniący zawodowej służby wojskowej. Przewodniczącego składu orzekającego wyznacza przewodniczący wojskowej komisji lekarskiej wyższego stopnia.

2. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia, rozpatrując odwołanie, orzeka na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach sprawy. W razie potrzeby wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia może przeprowadzić ponowne badanie lekarskie i badania specjalistyczne oraz skierować funkcjonariusza, emeryta lub rencistę na obserwację szpitalną, a także przeprowadzić dodatkowe postępowanie w celu uzupełnienia materiałów w sprawie.

3. Wojskowa komisja lekarska wyższego stopnia orzeka w sprawie odwołania większością głosów składu orzekającego.

Rozdział 6

Przepis końcowy

§ 19. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: *R. Sikorski*

1460

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ROLNICTWA I ROZWOJU WSI¹⁾

z dnia 19 października 2006 r.

w sprawie wymagań, jakie powinno spełniać krajowe laboratorium referencyjne przeprowadzające badania w kierunku pryszczycy²⁾

Na podstawie art. 24 ust. 8 ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. o Inspekcji Weterynaryjnej (Dz. U. Nr 33, poz. 287, z późn. zm.³⁾) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Krajowe laboratorium referencyjne, w którym wykonuje się badania i inne czynności z żywym wirusem pryszczycy, jego materiałem genetycznym,

¹⁾ Minister Rolnictwa i Rozwoju Wsi kieruje działem administracji rządowej — rolnictwo, na podstawie § 1 ust. 2 pkt 1 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 18 lipca 2006 r. w sprawie szczegółowego zakresu działania Ministra Rolnictwa i Rozwoju Wsi (Dz. U. Nr 131, poz. 915).

²⁾ Przepisy niniejszego rozporządzenia wdrażają niektóre postanowienia dyrektywy Rady 2003/85/WE z dnia 29 września 2003 r. w sprawie wspólnotowych środków zwalczania pryszczycy uchylającej dyrektywę 85/511/EWG i decyzje 89/531/EWG i 91/665/EWG oraz zmieniającej dyrektywę 92/46/EWG (Dz. Urz. UE L 306 z 22.11.2003, str. 1; Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 3, t. 41, str. 5).

³⁾ Zmiany wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2004 r. Nr 91, poz. 877 i Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 23, poz. 188, Nr 33, poz. 289, Nr 163, poz. 1362 i Nr 178, poz. 1480 oraz z 2006 r. Nr 17, poz. 127, Nr 144, poz. 1045, Nr 170, poz. 1217 i Nr 171, poz. 1225.